

Tur til

Landskrona

17.-18. maj 2008

Vi havde i det varme vejr om fredagen pakket korte bukser og anden let påklædning, og var gået ned for at sove i *Litorina*, så vi kunne være startklar lørdag morgen. Ungerne skulle afsted på søspejderweekend, så det var kun med Mette & Martin ombord, da fortøjningerne blev kastet først på formiddagen. Et stykke bagude kunne vi se, at *Orion* også var på vej, vort formodede eneste følgeskab på turen.

Det var dejligt, klart sejlvejr med let nordvestlig vind, der dog efterhånden tog så meget af, at vi valgte at gøre brug af motoren for at nå frem til frokosttid. De korte bukser var der ikke umiddelbart brug for. *Orion* indhentede os efterhånden, og skød tillige genvej ind over grundene ved Landskrona, og kom således først i havn, da vi med vort meget gamle og delvis ulæselige søkort ikke turde tage denne chance, og derfor gik nord om grundene og ind gennem løbet.

Havnefogeden stod parat og anviste en plads, som imidlertid var så smal at det næsten krævede skohorn og brun sæbe at få *Litorina* ind gennem pælene. Mariann & Erik kunne fortælle, at *Maximus* også var på vej, så ½ time senere havde Sanne & Torben også sluttet sig til selskabet.

Efter de obligatoriske velkomst-mole-øl gik alle tur på citadellet, der dog var lukket, og i byen for at finde en passende restaurant til om aftenen. Valget faldt på *Madde's*, et lille ydmygt sted, der så ud til at have personlighed.

Næsten tilbage i havnen blev vi pludselig anråbt bagfra "*Har I spist??*". Grethe & Ulrik havde samme formiddag besluttet sig for at deltage i turen, og var altså nu nået frem. Det var vistnok også lidt en undskyldning for Ulrik til at få taget sin splinternye kortplotter i brug, og meget belejligt lykkedes det for Erik (der heller ikke kunne holde sig fra Ulriks nye legetøj) at få apparatet konfigureret færdig.

Det var således 8 personer, der om aftenen fik en fortrinlig middag på *Madde's*. Maden var god og betjeningen meget serviceminded; aldrig før har vi oplevet at få byttepengene retur fordelt i 4 lige store bunker – een til hvert par.

Resten af aftenen blev tilbragt ombord på *Orion*, hvor Mariann bl.a. kunne diske op med smeltet is.

Søndag var de korte bukser endnu mere til grin. Det var blevet endnu koldere, og vinden var tiltaget til hård, heldigvis stadig fra nordvest, så vi havde den agten for tværs hjem. Hjemturen tog derfor kun ca 2 ¾ time, endda incl. at vi med meget langsom fart fik afprøvet – og i søkortet indtegnet – en sikker vej ud over grundene, med over 3,5m vand hele vejen.

Efter så kort sejltid blev der også tid til en afskedsøl i *Maximus's* cockpit inden ungerne skulle hentes igen.

Martin Duekilde

Litorina